

دوای پانزه ساں

نینجا بکوژی

(به اختیار)

ناشکر ابوو

یه که می جیهانی به خاو و خیزانه و ثاواره دیم ولاته بیوون و لیزه که تو زیک هراش دهیست دیده نه با پیرم، من نه می بینی بیوو، بدلام دایکم دیت بیووی که ودسفی جوانی بیه که دکرد له خوتمه و حیوات دخواست که بتدبیبا. نه م برایم چویوه سهر شه و نه نکم، بیویه هر بدو ده چوو. (به اختیار) له گمل هندی له برا ده ره کانی گوندی نیوانی ناخوش بیوو، له سره چی نه مده زانی. چهند جاریکیش بیوو شمرپیان. پیشده چوو به زوری له سمر مه سله دی شافره و دلداری و شه و شتانه بیویت. تا شه ویکی هاوین من و نه و پیکمه و له همیوانی ماله وه له بین دارت وود که دی ماله وه دمان نووسه بتووین. دره نگی شه و بیو کاره بامان نه بیو به لام دنیا مانگه شه و بیو، له خه ویکی قووی دابوو، هر هین ده زانی ده نگی چهند رمبه دی کسی گوره هات و له گمل ربمه که و دوکلی باروت و ناه و ناله (به اختیار) ای برام به نا گاگه اتم، وتم: شه وه چبوو شه و رمبه دی چیه، شه و ناله دی کی پر نیش و نازاری لیه لستا و وتم: نای لیمیاندا. هه لسایه وه و کو تو وه سه رزوی و ته پهی لیوه هات، یه کس سه ر زمانی شکا. من خوم به سفر دادا و هاوارم کرد: کاکه کاکه شه وه چبوو کی لیتی داد؟ و دلامی نه داممه وه، چاوه کانی کموتن، بدلام جاری هه ناسه دیدا، هیشتا مابیو. له ناو تم پو توزی باروت و قیامه تدا کابرای بکوژم نه دیدت، بدلام که هه لات به دوای

به اختیار کی بیوو، نه م رووداوه ش که ده مانه وی بیو خوینه رانمانی بگیرینه وه چبوو، بیو زانینی ورده کاریه کانی نه م رووداوه، لایه ره لایه ره دو سیه که دیم هم لداوه، چهند که سبیک لدم کیشیده ناوی هات بیو هر یه که دی بیشی دوور و نیزی کی ده رووداوه که بایی خویان شاگادری رووداوه کمن، بدلام له هه موویان زیاتر برایه کی (به اختیار) به ناوی (رز گار) که شکات کارینکی سه ره کی کیشیده کیه، له پال دایکی و خوش گیکی. (رز گار) به خوی رووداوه که دی بیم شیوه دیه بیو گزبراینه وه و وتم: (به اختیار) ای برام له من گهوره تر بیو. که شه و کوژرا من ده دوازه سالیک ده بوم و شه ویش بیست و پینج سالیک. بایم له میز بیو مرد بیو، بیویه نه و شیشی ده کرد و ماله وه دی بیو ده برد. به کوژرانی شه و حالمان ته او په ریشان بیو. سه ره تا نه مزانی لم به رچی (به اختیار) کوژرا. بدلام پاشان زور شتمان بیو روون بیو وه. (به اختیار) ای برام گنجیکی زور قوز و به رچاو بیو. زوریش دل تمر و به زو قوز و سه لیقه بیو، همیشه له کچان نیزی کبوو، هه ره کچان جاوی پیکه و تبایه ده ره و خولی ده دا. چونکه چاوه کانی سه و ز و گهوره بیوون. قزی زرد و سپیله که و خوشی جوان بیو. کتومت نه نکم (دایکی بایم) بیو. نه نکم به هه سل رو وسی بیو له گمل شه و شوری

(به اختیار) چون و له سرچی کوژرا به شکات کارینکی سه ره کی کیشیده کیه، له پال دایکی و خوش گیکی. (رز گار) به خوی رووداوه که دی بیم شیوه دیه بیو گزبراینه وه و وتم: (به اختیار) ای برام له من گهوره تر بیو. که شه و کوژرا من ده دوازه سالیک ده بوم و شه ویش بیست و پینج سالیک. بایم له میز بیو مرد بیو، بیویه نه و شیشی ده کرد و ماله وه دی بیو ده برد. به کوژرانی شه و حالمان ته او په ریشان بیو. سه ره تا نه مزانی لم به رچی (به اختیار) کوژرا. بدلام ره نگه شیوه مردن که دی هم لکی ناییه که دی هم لکی ناییه بیو کوژریت، یه کیکیش بکوژریت ده بی بکوژریکی هر همیت، ده نا پسکه پسک و مقومقی نیویان بیو. دیاره که س نییه بیهی هه بکوژریت، یه کیکیش بکوژریت ده بی بکوژریکی هر همیت، ده نا ناییه کوشتن. له واندیه بی خوی به قه زا و قه ده مردیت، بدلام ره نگه شیوه مردن که دی و ها دیار بیت و دی شه وه دی که کوژرا بیت. که به اختیار کوژرا کمس نهیانی کی کوشت و ویه تی، له بمه شه و برد و دام شه و با سه قسیه له سر ده کرا و با سیکی گرم و گوب بیو. به هه رحال نه هه ویه ره شاوی زور ده دی، له بمه هم دنی با جاری له پرسیاره گریمانیه کانی شه و کاتی خم لکی گوندی بگیریش و (ناخربیه که دی و دلامیان هر دده دینه وه)، نیستا کنی با بزین

کوچه ایعتی
کولان

ژماره (۷۹۶)
۲۰۱۰/۸/۳۰

گیرانی هردوو بکوژ

(رزگار) دهلى: که نه ناسياوه مان
نهو به سرهاته هر گيراييه وه وتم، تو
برو من خبهه رت ليده گيرمه وه. بهلام
ههتا به خوم خبهه رت ددهمه مه سله که
له لای که س باس مه که. خبهه رم دايه
مامه کام که هاتن هه مو شتیک بیان
گيراييه وه. ثه و بیو له سر ثه وه رینکه و تین
که خ به ری پولیس بدیهین و ثه و ایش
نه خشیه کی دهستگیر کردن دا بیزین و
ئیمه ش جیبه جی بکهین. وها رینکه و تین
که دانیشتیک سه بارهت به سوچ کردن
و پیکهاتن ساز که بین گواه کوتایی
به ناخوشیه که ش دینین، ثه و جا لمناو
مه جلیس دهستگیر بکرین. نه خشکه چون
داندرا نه وها جیبه جی کرا. له ناو مه جلیس
دهستگیر کران دواي نه وه عه زیز دانی
به توانه که خی هیتا. مه سله که ش
له بیر نه وه بیو، چونکه حسنه داینابو
به خزی پیش عه زیز ئاشکرای بکات.
دواي ما ویه ک حسنه نیش دهستگیر کرا.
ئیستا هردوو کیان له بمنیخانه و ئیمه ش
چا ور بین حوكم بدرین.

هاته مالمان. پاش دامه زاندی قسه هاته سهر
مه سله که کوشته که و تی: من سه بارهت به
ئاشکرایونی بکوژی برآخت هاتووم قسمت
له گه لدا بکم و ناوی بکوژه کانت بدھمی. که
وایوت رهنگ و رووم گوپا و پرمادیه تفهنجی.
بهلام نهو هیوری کرد مه وه و تی: هه والدہ
مالی مامه کانت نه وه له زیاندا ماوه، ثه وان
ئامادن سولحتان له گه لدا بکم. پیویست به
گهوره کردن و دوڑمنداری و خوین رشنی
دیکه ناکات. کوشتنی برآخت به مجوزه
روویداوه که بوقتی ده گیرمه ود: (به ختیار ای برا
جوانمه رگه که که و (احمدهن) ای حاجی و سووی،
هردوو کیان حمزیان له (شیرین) ای خوشکی
(عه زیز) ای شیروانی ده کرد. بهلام کجه ته نه
به ختیاری براتی خو شد ویست. له سر نه وه
به ختیار و حسنه بیو ملبه ملاتیان و خویتی
یه کتریان فرده کرد. به ختیار به ته مابوو بچیته
لای عه زیز و پیشانی ده مه وی پیمه داخوازیت.
حمسه نیش پیشگتبو بچی دتکوژم. که واي
پیدلی سوئند ده خوا که هه ثم شیواره (واته
نه وه شوه که تیا دا کوژرا) بروانه خوازیتی.
نیوده بیو که حسنه خوی گهاندبوو عه زیز
و وهاي تیگاندبوو که به ختیار و شیرین
دهستیان تیکه له و ته نانه ده نگوی نه وه شه
که پری دایبوبیت. به کورتی عه زیز شیت و هار
ده کات. سوئند دخوات که بیکوژیت حسنه نیش
ده لی: هه رچمنه من برونا که پری
دابویت، بهلام نه وه شه وار کارت دکم بهلام
دهمه وی دواي نه وه که ده کوژری
من دیمه داخوازی و
بمدهیتی. شه ویش و دعد
و بله لی پیددات.
روود او که روود ددات.
عه زیز ته قه له به ختیار ده کات
و دیکوژری و حسنه نیش نه وه
نه وه له گه لی
ده بی
ها و کاری
ده کات، دواتر
خویشی بی ترشی بی، عه زیز
به لی نی خوی
ده باته سه و شیرین ده داته حسنه.
ئیستا دوڑمنداریه کی پیس له بیوان حسنه
و عه زیزی پهیدا بیو، نازانم له سر جیه،
حسنه شیرینی تملاق داوه، هردوو لا یه کتریان
نه تک کردوو. عه زیز ئاماده سولحتان له گه لدا
بکات.

که وتم، خوی ده مامک دابوو، ده مچاویم
نه دیت، بهلام توزنیک نادگاری روح خساری
به تاییه تی چاوه کانی که وتمه به زینم، که
زنی بد داوی که وتو مه، لیمه لگه رایه و
پیشگوتم (هه توحه سه ته تو شه وکی برایه
بیناموسه که بکوژم ئیستا، بگهربیو داوه)
قونداغه تفهنجنگی خیواندمی له کمله که می
دام و ده موده است به ربو مده، بهلام سه دای
ده نگی ئیستا و ئیستا که ش همراه بن گویم
ده نگ ده داته و قهت له بیرم ناجیته و
سه بیرم لمده دابوو، سه درای نه وه که خوشی
ده مامک دابوو، بهلام من و امهه است ده کرد
ده مچاوی له به رجا ومه و دیناسم. بیچگه
له و بکوژه ده نگی کا برایه کی دیکش له دووره و
هات، نه وجا زانیم که یه کیکی دیکه شی
له گه لدایه. گه رامه و داوه و چو مو و سه
تهرمی برآکم. هیشتا هناسه ددا چهندی
لیمپرسی که کی بون نه وانه، نهیوانی قسه
بکات. ییدی دایکم و خوشکه کم گهی شتنه
سه ر تفرمه که می و بیو فیزاح و له خودان و
گریان و ناله، خله لکی گه ره کو بوونه و
بووه قهربالغیه کی گه ور، ئیمه تا بهیانی
خریکی نه و تهرمی بیوین. ییدی ماموستای
گوندی و تی دهی نه و تهرم بشوری و کفن
و دفن بکریت، گوناهه نه وها بهیلریته و
هموالمان بی مالی مامه کام نارد نه وانیش
تا نیودریه گهی شتنه گوند. مامه گه ور که م
بانگی کردم و تی کورم و ده پیمبلی بزانه
کی کوشتو ویتی و منیش مه سله کم له
نووکه و بیو گیرایه وه. نه وجا و تی بزانه کی
له ناو خله لکی گوندی بزره دیار نییه یان زور
ته نگه تاوی و مشهود شی پیسو دیاره، له ناو
تازییه ش تیبینی هه مو شتیک و هه مو
که سیک بک. سی رؤزی تازییه رهبو تیبینی
هیچ شتیکمان نه کرد که ناتاسایی بیت.
نه دی بکوژی (به ختیار) چون ناشکرا
بیو؟
سال هات و سال رویی هر نه زاندرا کی
نه توانه کردوو. نه دی مادام واي بکوژی
(به ختیار) چون ئاشکرا بیو. نه و نهینیه
(رزگار) بیو مان ئاشکرا ده کات و ده لی: راسته
ما ویه کی یه کچار زور به سر کوژرانی (به ختیار)
ی کا کم رهبوو، که س نه زانی کی و بیچی
کوژرا. بهلام توانی و دهه گه ور ئاشکریه که می
هر ئاشکرا دیت. ئیمه بدریتی نه و ما ویه
له گوند ماینه وه و زیانمان به هر جوزی
بوو برد سه. پاش به سره چوونی نیزیکه
پانزه سال، دواي نه وه من گهوره بیو و
دایکیشم زور پیر بیو، شیواره کی ناسیا ویکمان

مانگی رهمهزان پیوهندییه کوو

تم دنیا ماددیاتی که تیکه و توین،
جنگالی و سدر قالیکی کی بیحده و سنوری
بۆ دروستکردوین. وایکد وو هەلک بیستا
وکو جاران شو دەرفەتی نەیت ھاموش
و سەردانی یەک بکات ولیدک پرسنەوە.
ئەمەش پیوهندییه کۆمەلایەتییە کانی یېمە
کە لاواز، هیندی دیکە لاوازىر و کالتىرى
کردوتەوە، بەلام لەلایەکی دیکەشەوە مانگى
رهەزان کە دیت دەرفەتیکى دیکە بەخەلکە کە

تەنگ يەکەون و دلىان بەيەك دەسووتى.
جاران لە رەمهزاناندا چوارپىنج جiran بەيەكەوە
دادەنىشتن و پىنگەوە رۆژوويان دەشكاند. ئىيا
شى وەها یېستا ھەمە؟ مە گەر زۆر بەدەگەمن!
جاران لە رەمهزانان ھەرچى دلى کەسىكى
بېشاندىبايە دەچوو داواي لىخۇشبوون و گىردن
ئازادى لىنەكرد، كەچى ھەنۋەكە شەودى
بە خەيالى دانايە، داواي لىبۈرۈن كردنە.

ھەر لەسەر ئەم بايەتە مامۆستاي ئايىنى
مەلا جەغەفر گوانى ىش ئامازى بەھەندى
لایەنى گرنگى ئەم بايەتى دا و قىتى:
سەرەتا دەستخۇشى لە گۇفارى گولان
دەكىين بۆ گرنگىيەن بە مەسالەي پیوهندىيە
کۆمەلایەتىيە كان، چونكە بىنگومان پۇيىستىمان
بەۋىيە ئەم بايەتە زىاتىرى لەسەر بورىت، تا
شەودى پیوهنتى سەمينار و كۆنفەنسىيەتى
لەسەر بىبەستىرتىت، چونكە ھەموومان ئەم
ھەقىقتە دەزانىن كە ئەم بايەتە لە كوردستان
لە چاۋ پىشىو حۆزە كالبۇنەوەي كى پىۋە
ديارە، ئەمە ھاموش و ھاوکارىيە لە
کۆمەلگەنە كوردستان ھەبۇوه، بە دەنلىيەتە
وەكو خۆئى نەماوه، شەودىش بۆز كۆمەلگەنە
ھۆكار دەگەرەتەوە، كە خىزابۇنى رووداوهكان،

عەولەمە، كرانەوەي كۆمەلگەنە كوردى
بەرەو و لاتانى دىكە، بەشىن لە ھۆكارەكان
بەلام ھەممۇ كىشەيە كىش چارسەرى ھەمە.
يەكىن لەمە ھۆكارانى پیوهندى كۆمەلایەتى
لە نیوان خىزانەكان و خانوادەكان پەتھو
دەكتامەوە، مانگى رەمهزانى پىيرۆزە،
ھەر لە كۆنەوە كورد مانگى رەمهزانى
کردوتە دەرفەتى نويپۇنەوەي
پیوهندى و خۆشەویستى

سەرەتا مامۆستاي زانكۆ شارى خالىد
نانەكەلى مامۆستا لە كۆلۈرۈپەروردەي
زانكۆ سەلەھە دەنەن لەسەر ئەوەي كە چۆن
مانگى رەمهزان لەپەروى كۆمەلایەتىيەوە
دەكىتىن بەھانىدەك بۆ سەر لەنۇي گەرمۇگۇر
بۇونەوەي پیوهندىيە كۆمەلایەتىيە كانمان؟
وقتى: گوزەرانى ئىستا ژيانى زۆر بەزەحمدەت
خستووه، تەنانەت وايلەتاتووه خەلکە كە دەرفەتى
ئەوەي نەيىت ھاموشى يەكتىرىش بەن، بەخوا
كىسى وا دەناس دەلى دراوسىتكەم مەجالى
نېيە سلاوېش لېيکات. ئەمە دىارادىيە كى
كۆمەلایەتى زۆر ترسناكە و ئامازە بەمە دەدا
كە یېمە لە چ دۇخىنلى كۆمەلایەتى نالەبار
دەزىن. بەلام لەمسەرىشەوە كە ھەر وەك (ئەرستۇ)
ش دەلى: «مۇرۇش بۇونەورىنى كۆمەلایەتىيە
و ناتوانى بەتەننەيى و بە جىا لەوانى تر بىزى،
مەحکومە بەوەي كە بېچەنە ئامىزى يەكتەر».
بۇيە مۇرۇش بە ناچارى بەھانى دىكە ھەر
ددۇزىتىمە بۆ ئەمە بۇونەورىنى كۆمەلایەتىيە
بەھىز بەكتەوە، شىتر مانگى رەمهزانى شەو
بەھانەيەيە كە خەلکە كە دەچەنە ناو چوارچىۋە
كۆمەلایەتىيە كە و لەيەكتەر نىزىك دېنەنەوە.

ھەر لەسەر ھەمان پىرس يۇنس ھەداد كە
پارىزەرنى راۋىزەكار و پىت لە شەست سالە
دانىشتۇرى شارى ھەولېرە دەلى: ئەگەر
پیوهندىيە كۆمەلایەتىيە كانى جارانى كۆمەلگەنە
كوردەوارى بىنېيە بەر چاۋى خىزت، سەرت
سۇور دەمىتىن لەوەي كە ئىستى دەبىنى،
دەكتامەوە، مانگى رەمهزانى پىيرۆزە،
ھەر لە كۆنەوە كورد مانگى رەمهزانى
کردوتە دەرفەتى نويپۇنەوەي
پیوهندى و خۆشەویستى

مامۆستا جەعفتر
گوانى: ئۇمارانى رەمهزان و
پارشىتو كە خەلک
خوارىن بۆ يەك
دەنلىن ئەوە بىگومان
خۆشەویستى و
پیوهندى ئەو خىزانە
و دەروروبەرى و
دراوسيكانتى زىياتە
دەكتات

مامۆستا يۇنس
ھەداد: ئەكەر مانگى
رەمهزانانى پىشىو
بىنېيە بەرچاوت
پىت سەبىر دەبى
لەوەي كەئىستا
دەبىبىنى كە خەلک
ھىچ خۆشەویستى و
گىيانىكى بەزەبىان
بۆ يەكتەر نەماوه

كۆمەلایەتى
كولان

زمارە (٧٩٦) ٢٠١٠/٨/٣٠

هلا په تپه کان ټوندو توکندر ده گاٿه وو

سهرباری شهودی مرؤوفی روز ووگر ده زانیت، رق
و کینه و لیک توروپه بون دهرن جامی نه فس و
شهیتانه، بؤیه ثاساییه، کسیلک که لمده زاندا
به خودا چونه ودی نیمانی هیبت، له ودش
به خوّدا بچیته ود، که بدر ده ام نهیت له سه
کارنیک که پیچه وانه شه و نیمان و بر وا یه
بیت، بیگومان رق و کینه و قسمه لیکتر بپین و
لیک دوریش یه کینه له شوئن وواره خراپه کانی
نیمان لوازی، بؤیه هیوادارین ردمه زان ته نیا
بر پنهوه خواردن و خواردن وه نهیت، بد لکو
وه دک همه میشه کو مملگه کو سرده واری،
مانگی ردمه زان مانگی برا یه تی و تمبا یی و
و دلانی رق و کینه بیت، مانگی ناشی پنهونه وه
و خوش ویستی و یه کتر قبول کردن بیت، ده بی
فیری شهود بین کاتیک ده ست پیش خری بکهیت له
ناشی پنهونه وه شهود نیشانه گهوری تزویه، نه ک
لوازی تسو، شهود گهوریه که تزویه تمبا یی و
خوش ویستی لمناو کو مله لگه بلاو ده کاته وه
نه ک پیچه وانه سی. له روانگه نایین شه وه
به پیش فرم سوده دی پیغه مبده درودی خوا
له سه ر بیت، شهودی سی روّز قسمی له یه کتر
بیریت ده بیت له شیمانی خزی بترسیت، هر دها
پیغه مبده فیر مسان ده کات دی اساري به یه کتر
به خشین بؤ شهودی زیاتر لمه نک که ویته وه
به هیچ شیوه کیش له نیسلامدا رنگه به وه
دین، شهود بیگومان خوش ویستی و پیوه ندی
له نیو شه خیزانه و ده روپه و در او سی کانی
زیاتر ده کات. شهودش به بروای من بؤ
مانگی ردمه زان زور ثاساییه، چونکه شه
زیانه ماددیه که له نیو ده زین، دهستی
به سه ره مه مو لاینه کانی دیکه پیوه ندی
کو مه لایه تی و خیزانی بده گرت سووه، خلک
رoxyانه سه رقالی ژیان و دایین کردنی بژتوی
ژیانه، بختایه تیش که یه است خملک که مت بر
باشتريش نهیت وه کو شهودی دیکه هی لبیت.
نه مه ش وا یکردووه گیانی تینکه لبوبون و هاموشو
و سه ردان له نیمان کمتر بیسته وه، چونکه شه
هه قول و کاره بدر ده امانه مان هه مه مو کات و
در فهیکی لی سهندو وینه ته وه. نا لهو کاته دا
مانگی پی رؤزی ردمه زان دیست بؤ شهودی
هن دنیک لهو و کشه ماددیانه دورو مان خاتمه و
له جیاتی تیر کردنی مداده، زیاتر به ره روی
لایه نی رؤحی و نیمانی بده سه رقال بین، پتر
بیز له خزم و کهس و ده روپه و هه ژار و خاون
پیدا و سی تیه کان بکیته وه، بؤیه ردمه زان شه
ده فهتمت ده داتی، که بتوانی به خودا چونه وه
بکه هی بؤ شهودی چیتر له خزم و دؤست و
برادرانست دوور نه بی، شهود

دداشو ده به خویاندا بچندوه و چاویک بدو
پیوندیاندا بخشیدندهوه لیزوبویه که مانگی
رمه زان دیسته بهماندیه کی کوزملا یادتی
بزر تیکه لا و بیوندوی مرؤفه کان بدیده کتری و
به هیتز کردندهوه گیانی هاوکاری و بهماندی
یه کتروهه هاتن و خوشیستهوه یه کتر.
لسم را پرورتهداده هولدمین به ویر گرتی
بیرون ای چهند کس و شاره زایدک ژم باسه
به سر بریکیتنهوه.

کراوه شه دهست پیش خه ری کرد و وه، پیش شه وه
که سمه ای گرفتی بوی دروست کرد و وه دهستی
ثاش بتوونه وه بی بردو وه، شه وه سه ربیاری شه وه
له کو مه لگه کور دهواری له مانگ رده مه زاندا
گیانی سو ز و به زهی پتر زیاد ده کات، که
شه ویش هه مان رو لی همی بی ثاش بتوونه وه،
پت و بوبونی خوش ویستی، نیوارانی رده مه زان
و پارشیوان که در او سی خواردن
بی کدی

مہلا جہ عفہر گوانی

شاری خالید نانہ کھلی

جوانی کوریک، کچیک فریو ده داٹ

دزدانی له کن پرسم یان چون به پاکم
بلیم، بههه حال پیمومت پیویستیت به چند ند
همید، و تی به ۲۰۰ دلار، منشیش ئه گهر
وهک تاقیکردن-هه و یاخود هه چیه کی تر
بیست ناچار بروم پی بدهم، بوز بیانی هات
بوز بانک و ۲۰۰ دلاره کم بیندا. پاش
ماواییه کی دیکه دوباره دواوی پارهی تری
لینکردم، همنه دزدانی بچی دواوی پاره
لنددکات، بوزه دوباره هناجاری بیندا.

شہویلک تا کاشت میر ۱۲ بہتلہ فون قسمی
بیو دکردم و باسی زیانی خوی بیو کردم،
وتی (ساوین) ده زانم نیستا ده تویوت بزانیت
من بیوچی داوای پاره لمتو ددکم، من
بیو کارنیکھه ئه گهر بزانیت لعوانه یه توش
حہزت لیبیت، سه رم سورما له قسمے کانی
مانای چی من حہزم لهو کاره ددیت؟ ئەم
قسمیمه بیو بهنخووشی لای من، له بدرئه وہ
دواوم یکردد بیانی له هر شوئینک که پیئی
خوشه یه کتر بیینین، له سهر ئەو مهو عییده
رنکه و تین و چوونیه پارکی ثازادی.

شہ روژہ تا کاتی ژووانہ کہ مان هزار
خنثوہی خراب په دلما دهات و زور جار
ددمویست پیپی بلیم کہ نایم بُو پارکی
ئازادی و دواتر په شیمان دبوبومه وہ.
هه رچون بُو کاثر میر تیپه پری و چووم بُو
پارکی ئازادی، کاتیک چوومه ئوشونتی می
کہ دببوو لهوی یه کترمان بیینیا، سهیرم
کرد کچینکی دیکھی لہ گھلدا، نزیک
بوبومه لییان و سلاوم لیکردن کاردار زور
بے گھرمی به خیزهانتی کردم و کچھ کھی
پیتنا ساند، وتنی (ساوین) شوہ چیمه بُو چی
ت سوره دیاری؟ وتم ئەم کچھ چیمه
لہ گھلتدا؟ وتنی هاورنی کی خوشه ویستم
و پیکھوہ کارده کھین. وتنم: کارد کھن؟
کاری چی؟ بُو شو دوکانی همیه؟ وتنی
نا بیں ئەقل معبه دوکانی دیکھی همیه،
تینندہ گھیشت مه بستی چیمه؟ کچھ که
وتنی: ببے بے هاورنی لمبه رئه وہی تو زور
جوانی بازارت گھرم دیست و ودک من

به بیستمنی ثم قسانه خدیریک بوو
لدهوش خوم بچم، وتم من نابمه هاوبری
تنز، به لام کاردؤ کاری چی له گهل تؤدا
دهکات؟ کاردؤ وتنی: ساوین دتهویت خوت
هدلبه خمله لتینی یان ئیمه؟ من و ئەم کچە

شموم بینی، ویستم بر قم بولای به لام له بهار
بر اکدهم نه چووم، ترسام دوایی به تله فون
پیشیلیت. شیواره که گفرامه و هر چندم
کرد نه وزیر بلیم کاردوم بینینیو، بوزی تهم
با سه بدهیچ شیوه میک ندر کاند، بیگومان
تهم بیکردنوه سهرتا پای میشکمی
داداگیر کرد بیو، له خیریک نهوده با بوم که چلن
ژماره موبایله که می وریگرم و بمنامه میک
شتیکی بوز بنووسم و بوز بنیزم. بوز
ددستکوتنتی ژماره که بهدزی بر اکدهمه و
ژماره که می له موبایلی هینمندا دوزیمه و
لای خوم نوسمیم، به لام تنهها پهیدا کردنی
ژماره که کوتایی به همه ممو شتیک
دهدنهست؟ به دلناشهه هه خن.

هر چاوه‌پری بوم هم‌لیکم بو برخیست
و په‌یوندی پیو به کمک. تا رؤشیک لب‌انک
هاو پیوه کم باسی نه‌وهی ددکد که
نامیزیکیان خراب بسوه دیده‌ویت بیبات
بیولای که سیک چاکی بکاتمه، منیش
یه کسنه هلمدایه و تم من که سیک دنناسم.
نه‌مه بمو بباشترين همل بو تله فونکردن
بیو کاردق. لمدایی کردنی شه و تله فونه
په‌یوندی من و کاردق دست‌تیپکرد،
لبه‌ره‌وهی چمندین جار تله فونم بو دکرد.
تا جارتک پیمومت بوجی نایهیت بو مالمان؟
دیاریبو زوو له قسسه کم گهیشت بؤیه هره‌هو
شیشه هات به مالمان.

له و شهودوه له گمّل کاردو په یوندیمان
پته و تریوو. رؤژانه تهله فوّن و نامه مان
ده گوریه و، تا کار گمیشه ثمه داوایکد
رؤژیک له دهروه یه کتر بینین و گفتون گوی
زیاتر بکهین، منیش دواکهیم قبول کرد.
له یه کم دانیشتند کاردو زور قسمه
بین سه رو به رو ده کرد نه مددزادنی دهیه و بت
چی بلیت، هستم ده کرد شرم ده کات،
به لام و دهنجهوو، به لکو شه و قسانه
بد درو ده کرد، له برشه و بووه که نه یتوانیوه
به راستی باسی همه مو شتیک بکات. ئمو
ژووانه مان بیریکد، بو شه و نامه یه کی
بیوناردم داوای پاره ده کرد، زور به لامه و
سیه ره چون که سیک له یه کم دانیشتند
داوای پاره ده کات تو بلیتی بچی بیت؟
له کاتیکدا خوی دوکانی همیه و داهاتیکی
باشی همیه.
نه سایه ته بو به کنیشه بو من و نه شه

رُؤژانیک که هیشتا مروژه کان یه کتر
به باشی ناناسن رون نییه که ددیت شه و
که سمه نزیک ددیته و له لیت ج مهram و
نیهتیکی شاراوی هدیت، شم مروژ قانه
سهرهتا وا خویان نیشان دده دهن که هیچ
که مس لهوان دلسوژتر و خوش ویستر نین
تا شم کاته مهram که خوی دده نیشنه
دی .

له رُزْنیکی نَزَر گهرمی و هرزی
هاویندابوو، وا ریکه و تبسو نامیمری
ساردکه رووهی ماله که مان (مویه ریده)
کاری نده کرد، برا گهوره کهم که
ناوی (هیمن)، و تی نیستا دهیمه بولای
که سیلک بوزهودی بومان چاک بکاتمهو،
دایکیشم ئهودی له بیر مابوو هاویرئیه کی
ههیه به ناوی (کاردق) دوکانی و هرشیه
ههیه و ئه و جوره کارانه ئەنجام دهاد، ئەم
هاورئیهی بیر هیمن خسته و شوئنه که شی
پیوت. هیمن و تی باشے دایه گیان دهیمه
بولای کاردق.

هیمن (موبهريده) که برد و رویشت،
ئیواره که گمه رایه و تى: ئەمشەو دەچم
دەيھەنەمەو، چونكە توپويەتى دەستبەھى
بۇتان چاڭ دەكەمەو و حەزەدەکەم بىم
بۇ مالىتان سەرېكتان لىپىدەم. كاتىزىمىز
٤٣٠ شەو بۇو كارداۋەت بۇ مالىمان و
(موبهريده) کەمەتەنەيەنەو. ئەم تامىزە و
هاتنى كارداۋ بۇ مالىمان بۇو بەھەز كارىڭ بۇ
ناسىينى و بەدواداھاتنى چەندىن گرفت كە
تاۋىستاش لەناخود رۆوخاندوممى.

یه که م بینینی کاردو زور سه رنجی
راکیشام، چونکه کورینکی بالا به رز و
رو خسار جوان بوبو بؤیمه حزم کرد هنریکه موه
بیناسام، منیش له گفل دایکم و براکم
له گفل کارودا دانیشتمن، تادره نگانیکی
شهو مایهوه. لمو دانیشتنهدا زور شتی
که سیتی خوی باسکرد، ئەمەش زیاتر
منه، هو گگ بخوی کرد.

من فهرمان بدر بیووم له بانکیک لە سلیمانی،
ئەو رۆزه مۇچەمان وەرگرت و بىدایكىم
وت كە دەچم بۇ بازار ھەندىيەك كەلپۈيەل
دەكىرم، كاردو شەھە باسى كرد دوكانى
لە بازار ھېيە، بەمەبەستى بىينىنى
نارا پاستەخۆز بەلاي دوكانە كەيدا رۆيىشتم،
ھەرچەنەد ئەم مىتى بەدىنە كرد» بەلام من

ناسک سعد

کوہاٹ

رُمَارِه (۷۹۶)

۲۰۱۰/۸/۳۰

برام به چه ققو کاردوی کوشتبورو، تا ئیستاش
له زینداندا ژیان بەسر دیبات، من خۆم وەك
گوناھباری يە كم دازانم لەو مەسەلەيەدا
و له پىتاو ناسىن و ھاوسر گېرىيە كدا ئەممە
بەسر خۆم و براکەمدا ھىتا، من پىنمابۇو
وەك رو خسارى جوانە لەررووی دەرۈن و
ناخىشەو بە وجۇرە يىت، نەمزانى ئەوانە
تەنها خەيالى خۆمە و ھىچى دىكە
نىيە.

گىراوه، بىرۇيت ئەو وىنەيدىت بلاودەكەممۇد،
من گۈرم بەقسەكانى نەداو رۇيىشتم.
دەستبەجى پەيۋەندىم بە براڭەممۇد كەدو
ھەمۇشتاكانم بۇ باس كرد.
بەلام بەداخموه نەدەبۇو من ئەو ھەلدىم
بىكىدايەو شتەكانم بۇ ھىيمىن باس بىكىدايە،
چونكە ھىمن بۇ ئىوارە چۈوبۇو سەر مائى
كاردو و له گەللىدا كەدبۈويه ناخوشى و
شەر، لمبىر دەرگاي مائى كاردو ھىمىنى

ھاوارى و ھاوارىيكانى دىكەم باندىكىن و
براڭەشت يەكىكە لەئەندامانى ئەو باندە،
تەنانەت دەزانىت كە ئەمەرۆ تۆ دىيىت بۇ
ئىزىدە، وتم چۈن شتى وا دەيىت، ئىۋە درۇ
دەكەن؟ بىنگومان بۇ براڭەم درۇيىان دەكەد،
بەلام كاردۇ خۆى ئەندامىكى كاراي ئەو
باندە بۇو. دوايى زانىم پارەكەشى بۇ ئەو
مەبەستە لىيۇرگەرتبۇوم، وىستىم بېرۇم و تى
نەرۇيت تەوقۇتا كامېرات لەسىدەرە وىنەت

بەرپرسى فايلى كۆملەلايەتى: كامەران جەلال.. بقابەت و سارنجەكانى پەيۋەندى بکە :

Mobile: 07504944607

Email: komelayeti@gulan-media.com